

Балкански.

Присмъртна та пѣсенъ, която отнима на осѣдений право то и сила та да върви съ издигната глава къмъ смъртъ та. Това би било една голѣма милость на съдба та и тя си я отне.

Тахсинъ.

Съдба та. Съдба та сме си ний . . . (*На страна*). Това запитие ми запали мозъкъ тъ и трѣбова да се сдържамъ и немога ништо да направя! . . . (*Високо*). Природа та е всичко наредила прѣдъ насъ като добра майка. Изборъ тъ на жребии ти, които ни прѣдставя, е въ наши ръцѣ. Чия е вина та, ако отиваме съ затворени очи на лотария та и истегляме лоший жребий? . . . Балкански, упорство то ти възбужда въ мене почитъ и уважение, нѣ то е напраздно. Не искашъ да приемешъ свобода та като дългъ отъ мене. Подчинявамъ се на нужда та. Случайъ тъ ште се прѣдстави може би да ти докажа колко е дълбоко задължение то ми. Исполнителъ на воля та на господаря си, азъ съмъ длъженъ да я изпълня безъ да питамъ угажда ли ти или нѣ.

Балкански.

Нека бъде така.

Тахсинъ.

Приемашъ?

Балкански.

Да, приемамъ свобода та, която ми давашъ. Тя е може би нужно звено отъ нѣкой кроежъ, който се мѣти въ умъ тъ ти. Нѣшто по-силно отъ тебе и отъ мене ни влече. Противъ тая сила борбата е излишна. Ний сме безсилни шралки въ ръцѣтъ ѝ. Нека направимъ съ насъ каквото ште.

Тахсинъ.

На праздно се мъчишъ да помрачишъ штастие то ми. Балкански, ти ми давашъ единъ честитъ день. Азъ ти благодаря.

Балкански.

Свобода та ми отъ кога захвашта?